

Nemocný taťka

Vložil Zuzana - 18/03/2011 12:15

Dobrý den,

Tento rok byl pro mě velice těžký jsem studenka, která má podle svých vrstevníků trochu starší rodiče takže tak trochu jsem očekávala že komplikace co se týká nemoci asi nastane dřív než bych chtěla. Začalo to tím že mi maminku přijali ze silnou trombózou ale to jsem nějak zvládla nechvíli si poleží a bude dobře ale nečekala jsem takové komplikace. Mamku pustili a Taťku zavřeli do nemocnice s výsledky že má kritický stav červených destiček každý věděl že taťka má problém s alkoholem ale co každý namítne byl horník a je to normální. Po nějakých testech mu zjistili špatné výsledky jaterních testů tak se mu řeklo tak budeš muset přestat pokud chceš žít!!! Na druhý den jsme se dozvěděli že tatínek dostal absták a ohrožoval ostatní pacienty, doktorka řekla pokud se neuklidní budou ho muset převést na léčení do Opavy, když bude klid vezmou ho na psychiatrii u nás ve městě. Celý víkend jsme doufali že bude v klidu a byl, pak si poležel týden na psychiatrii byl hodně jiný takového taťku už jsem dlouho nezažila nebo vůbec neznala je hrozné jak to člověka ovlivní. Všichni jsme se moc báli co bude jak přijde domů? Dopadlo to tak před tím pil 3 piva denně a jestli byl tvrdý alkohol tak se pil dokud se nevypil. Teď si prosadil 1 pivo denně a výjimečně dvě pulečky tvrdého alkoholu, když je třeba oslava, hodně lidí mi říká že by neměl pít vůbec že se do toho rychleji zase vrátí ale já si říkám raději takhle než by to bylo jako předtím. Je to teprve měsíc co je taťka doma je relativně v pohodě i když mi připadá smutnější ale to je tím že ho v takovém stavu prostě neznám, chodí k psychiatrovi a velice výrazně se mu zlepšili jaterní testy.

Ale co bude později, co bude dál?

Relativně taťkovi nějak věřím připadá mi, že si vzal k srdci že jde o zdraví ale hodně lidí mi říká že začne zase. Ze začátku jsem si nějak myslela že to záleží na mě ale pokud on nebude chtít tak mu nijak nepomůžu.

Nějak jsem ty své pocity napsala nevím jestli to dává smysl nejsem moc dobrá písarka.

Moc děkuji za nějaké rady a hlavně, že jsem se mohla vypsát.

Sularien

=====

Re: Nemocný taťka

Vložil máša - 13/04/2011 08:33

Držím palce,sama som to prežila,je to strašné peklo,strach mi ostal a neviem sa ho doteraz zbaviť.V každom chlapovi vidím potenciálneho alkoholika a neviem to odblokovať.

Nechápem,ako sme toto vydržali,ale nervy nám to zničilo dosť.Nestálo to za to.

Stále si hovoríte,je to otec,mám ho rada,takého,aký je,ale on má rád len alkohol a nie nás.To bolí najviac.Deti.

=====

Re: Nemocný taťka

Vložil Hana - 24/05/2011 15:34

Naprosto chápu. Můj taťka pije ve větší míře už 8 let. Kolikrát jsme ho prosili, ať toho nechá. Dospělo to

do stádia, kdy před asi 2,5 rokem dostal silný epileptický záchvat a musela pro něj přijet sanitka. Další den byl úplně mimo, nevnímal čas, nevěděl, kde je a nebylo mu rozumět. Navíc mu zjistili, že má rozdrčený obě dvě ramena, někde spadl a nikdo neví, kde a jak. Díky 3-týdennímu pobytu v nemocnici, kvůli operaci a následné rehabilitaci přestal pít asi na deset měsíců. Ale pil nealko pivo, což jsme si mysleli, že nevadí. Postupem času se poměr alko a nealko piv v lednici měnil a pak nealko piva vymizela úplně. Vrátil se i tvrdý alkohol. Nakonec jsme donutili mamku, ať se od něj odstěhuje, protože takhle se žít nedalo. Včera mi psala, že si táta zlomil kotník a že ho vezla na pohotovost. Když jsme za ním odpoledne celá rodina přijeli, abysme si s ním promluvili, byl jednu chvíli opět mimo v čase a to cca o 20 let. Mluvil nesmysly a byl apatický, jako bysme házeli hrách na zeď. Chtěli jsme aspoň, aby si došel do poradny, ale není s ním řeč. Kdybyste měl někdo nějakou radu, jak ho přimět, aby se šel léčit, sem s ní :-)

Chtěla jsem hlavně upozornit na to, že pokud alkoholik začne znovu pít, byť i v malé míře, je velká pravděpodobnost, že do toho zase spadne. Tak pozor na to.

=====